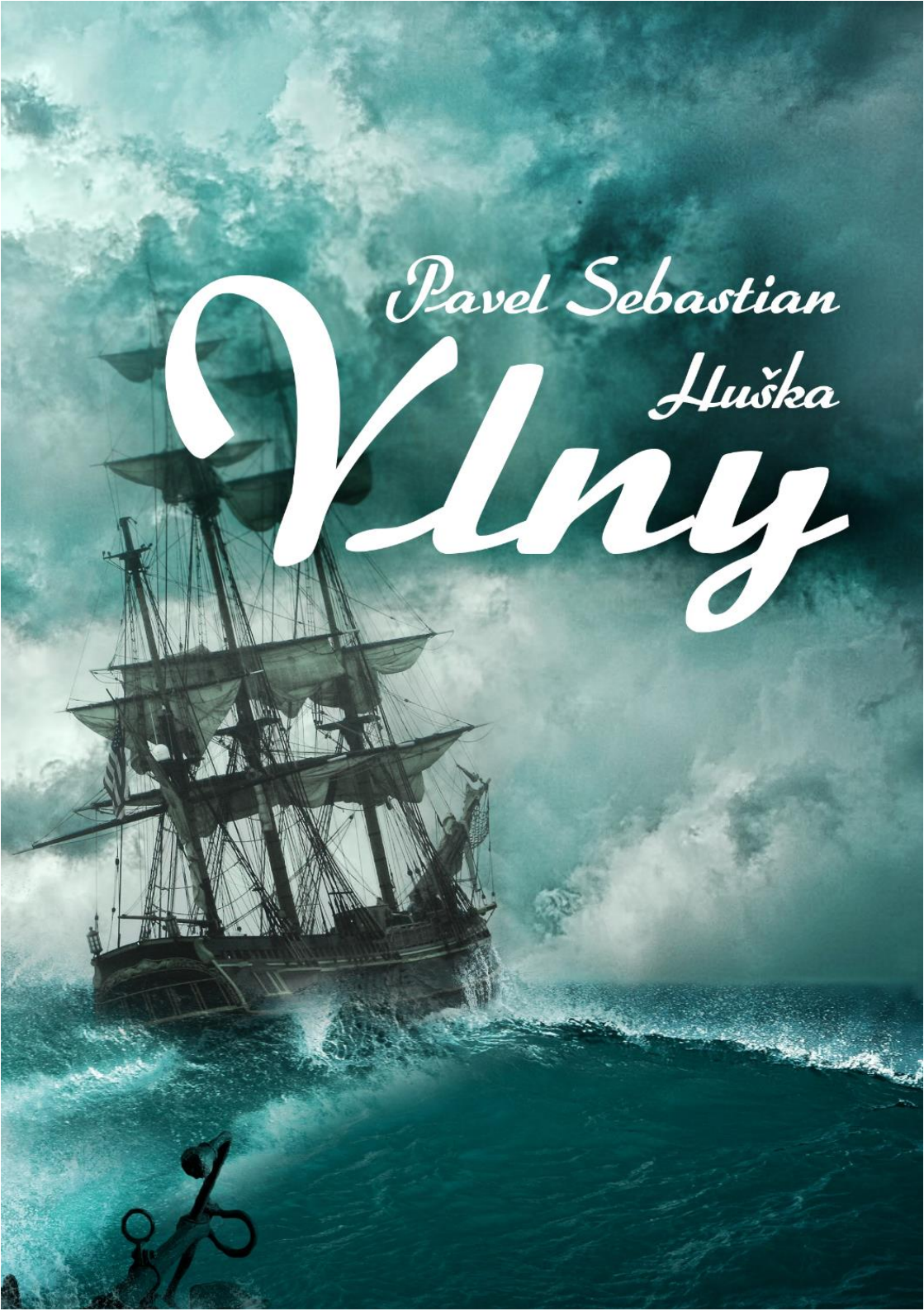

Pavel Sebastian

Huška

Vlny

Pavel Sebastian Huška

V L N Y

2012 - 2013

*Toto dílo je věnováno mé ženě, mé rodině a mým blízkým
přátelům;
všem těm, kteří jsou mi na tomto světě nejdražší...*

OHEŇ

*Oheň plane v Nekonečnu,
jako v samém srdci světa,
jako ve tvém těle hříšném,
jako v mysli nezralé.*

*Živel mocný, odedávna
soupeře s ní nelitostně,
nerad vodě ustupuje,
hoden síly trvalé.*

*Oheň domov zútulní ti,
když pec zvolna rozehřívá,
je to věru patron silný,
rozpálí i kamení.*

*Za dnů zimních zahřeje tě,
v ohništi, když plápolaje,
živé stíny skotačící
kreslí na zdi stavení.*

*Oheň jindy pro potěchu
krátké letní noci zpestří,
a tu bajky vyprávěné
pozornost tvou poutají.
Praskání pak nasloucháš,
sedíš a jen pozoruješ,
uhlíky jak oranžové
vzhůru k nebi stoupají.*

*Oheň vášně spaluje tě,
arci vždy mu neporučíš,
často ani neuhádneš,
kdo že koho ovládá.
Jednou klidně odpočíváš,
druhdy cos tě popudí zas,
a čert, už se chechotaje,
pod kotel hned přikládá.*

*Oheň, který zlým je pánem,
zkrocen je však užitečným,
a tak dobře mnohokráte
posloužil ti zaživa,
po odchodu do Věčnosti
o tělo tvé postará se,
pokud jej však podle zvyku
nestráví zem červivá...*